Anul XLVIII — 6 Pagini — EXEMPLARUL In ţară 3 lei, In străinătate 6 lei — 6 Pagini — Nr. 134 bis Marţi 17 Iunie 1930

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA INTREAGĂ

TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ABONAMENTE IN ŢARA: Lei 200 pe 3 luni, Lei 380 pe 6 luni, Lei 750 pe 12 luni. Pe o lună Lei 80. In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

ABONAMENTE la „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" „UNIVERSUL LITERAR" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 lei în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Brezoianu No. 9-11

TELEFON: DIRECŢIA 313/72—364/64 ADMINISTRAŢIA 313/71 SECRETARIATUL DE REDACŢIE 356/43 REDACŢIA: CORESP. CU PROVINCIA 302/98—335/31

O nouă orientare în politica externă?

O parte din presa străină, care nu este favorabilă Micii Inţelegeri, încearcă să exploateze două fapte ce s'au petrecut în timpul din urmă, în sensul că o nouă orientare s'ar desena în politica exterioară a României şi a Poloniei.

Imprejurările în care s'a urcat pe tronul României, Regele Carol II, au dat prilej amatorilor de schimbări teritoriale în favoarea statelor învinse, să anunţe că noua domnie ar fi dispusă să cedeze o fâşie relativ importantă din zona vestică a frontierei ţării, Ungariei, cu scopul de a asigura relaţiuni prieteneşti între cele două state vecine.

Presa lordului Rothermere a lansat această ştire de domeniul fantaziei.

Alte ziare engleze ,inspirate din aceleaşi surse dubioase, s'au grăbit să anunţe că în curând se va produce un eveniment important în Europa centrală: uniunea personală a României cu Ungaria sub regele Carol II.

Fireşte că şi această „uniune" e cu totul în afară de interesele şi preocupările conducătorilor şi a oamenilor politici români.

După cum, sub domnia regelui Carol I, s'a respins, ca periculoasă, propunerea unei uniuni personale a României cu Bulgaria; tot aşa, astăzi, în situaţia creată de tratatele de pace, o uniune a României cu Ungaria este tot atât de periculoasă, fiind în opoziţie cu interesele statului român.

Pe de altă parte, vizita de astăzi a contelui Bethlen, primul ministru al Ungariei, la Londra, a dat prilej unei părţi din presa engleză să sublinieze importanţa excepţională a acestei vizite — fără să precizeze scopurile ei— şi să afirme în termeni foarte vagi, posibilitatea unor schimbări profunde de raporturi între Ungaria şi România, ca şi între Ungaria şi celelalte state din Mica Inţelegere.

In cursul zilei de Marţi, 17 Iunie a. c., contele Bethlen va avea întrevederi cu d. Mac Donald, primul ministru britanic şi cu ministrul Henderson; iar în seara aceleaş zile, un mare banchet se va da în onoarea şefului guvernului maghiar, în sala de festivităţi a Parlamentului, la care vor lua parte, pe lângă membrii guvernului britanic şi şefii partidelor conservator şi liberal, d-nii Baldwin şi Lloyd George.

Oricât de activă este politica Ungariei, împotriva tratatului dela Trianon, guvernul britanic şi personalităţile politice din Anglia, cu simţul răspunderii, nu pot încuraja, nici direct, nici indirect, manevrele aventuroase ale guvernului din Budapesta, care tind la zdruncinarea echilibrului din Europa centrală şi orientală.

Pacea europeană nu poate să fie menţinută de cât prin respectul tratatelor în vigoare. Politica exterioară a României rămâne fixată în acelaş cadru, ca şi până la evenimentul petrecut în ziua de 8 Iunie şi nici o altă imprejurare nu poate să-i schimbe obiectivul. România, pe baza tuturor tratatelor încheiate cu statele vecine şi aliate, urmează aceeaş politică exterioară, impusă de interesele sale permanente şi de necesitatea menţinerii şi asigurării păcii europene.

Un alt fapt a pus în discuţie politica exterioară a Poloniei. Este vorba de vizita făcută la Varşovia de d. Grandi, ministrul de externe al Italiei. Această vizită de curtoazie a d-lui Grandi a fost pusă în legătură cu pretinsele dispoziţiuni ale guvernului polon de a schimba orientarea politicii sale exterioare, — fie printr'o accentuată apropiere de Germania şi de Italia; fie printr'o îndepărtare de Mica Inţelegere şi în special, de România.

Presa moscovită, ca de obicei, pune mereu în discuţie relaţiunile romăno-polone şi chestia Basarabiei, în scopul de a izola România.

Ocupându-se de aceste svonuri neîntemeiate şi de aceste intrigi grosolane, ziarul „Le Temps" scrie, că Polonia este aliata credincioasă a Franţei şi a României şi dacă ea n'are interese importante de apărat în Balcani, *statu-quo* în Europa centrală şi orientală este o condiţie esenţială a siguranţei şi a desvoltării sale naţionale. Amiciţia italo-polonă nu poate, deci, să pună în umbră celelalte amiciţii durabile.

In concluzie, nici politica exterioară a României, nici aceea a Poloniei, nu pot fi orientate în alte direcţiuni, când situaţia care a impus alianţele lor a rămas aceeaş.

Recolte distruse în Spania

Madrid, 14. (Rador). — Ploile continue din ultimele zile au produs importante pagube în unele provincii.

Recoltele au fost în întregime distruse.

In localităţile Medina şi Delcampo, ploaia a produs prăbuşirea a numeroase case.

Infrângerea guvernului chinez din Shanghai

Londra, 14 (telegr. part.). — Din China, se anunţă, că generalul creştin Feng a declarat că trupele nordiste au înfrânt pretutindeni trupele guvernului naţionalist. Generalul nordist Lib-Sung-len a ajuns cu trupele sale în faţa porţilor oraşului Hankau. Numeroşi generali sudişti s'au predat nordiştilor, cari au capturat şi 25000 oameni.

Demisia d-lui N. Iorga din demnitatea de rector al Universităţii

— Cazul trădătorului Al. Tzigara-Samurcaş. — Care este datoria ministrului instrucţiei publice?

S'a petrecut un fapt care desvălue o anumită mentalitate şi o foarte ciudată stare de spirit din partea unor persoane, care prin calitatea lor de îndrumători ai tineretului universitar, ar fi fost datori să apere cu toată îndârjirea demnitatea noastră naţională şi prestigiul întregului corp profesoral universitar din care fac parte.

Iată faptul: în ziua de 14 Iunie a. c., comisia de judecată a profesorilor universitari a pronunţat o hotărîre de achitare cu trei voturi contra două, în favoarea faimosului fost „politzeimeister" din Bucureştii ocupat de armatele inamice, Al. Tzigara Samurcaş, dat în judecată pentru că a insultat şi calomniat pe d. prof. N. Iorga, rectorul Universităţii din Bucureşti.

In urma acestei hotărîri d. N. Iorga şi-a dat demisia din demnitatea de rector al Universităţii din Bucureşti, neputând să admită ca trădătorul Al. Tzigara-Samurcaş, fost în serviciul inamicului în calitate de „politzeimeister", să poată insulta şi calomnia, nepedepsit, pe cei care şi-au făcut datoria în timpul războiului şi au ştiut să contribue, prin toate actele lor, la întărirea şi înălţarea patriei.

DEMISIA ADRESATA MINISTRULUI INSTRUCŢIEI PUBLICE

Iată textul demisiei din demnitatea de rector al Universităţii din Bucureşti a d-lui prof. N Iorga, adresată ministrului instrucţiei publice:

Domnule Ministru,

Comisiunea de judecată a profesorilor universitari a achitat astăzi cu 3 voturi contra 2 pe d. Tzigara Samurcaş, directorul fundaţiei Carol I, dat în judecată de d-voastră după cererea mea pentru adresa insultătoare şi calomnioasă pe care mi-a trimis-o prin dv., mie, superiorul său ierarhic.

Hotărîrile comisiunii sunt, fireşte, fără apel. N'am dreptul de a le judeca.

Nimeni nu-mi poate cere însă, mai ales după explicaţiile de o uimitoare îndrăsneală pe care d. Tzigara Samurcaş le-a dat în cursul procesului, să-mi îndeplinesc faţă de fundaţie îndatoririle cari decurg din statut.

Insultat ordinar de directorul Fundaţiei, care a pus în discuţie onoarea mea, nu pot avea nici un fel de relaţii cu aceia cari nu au avut măcar bunul simţ de a retracta insulta.

Apărător devotat al sfântului nostru război, nici o sentinţă nu mă poate face să uit că, însărcinat cu paza reşedinţelor regale, profesorul Tzigara Samurcaş a consimţit să fie numit prefect de poliţie sub ocupaţie, de răposatul Lupu Costachi, care nu putea să exercite nici o funcţiune de guvern pe un teritoriu sustras suveranităţii regelui României, că această numire a putut fi confirmată de comandantul armatelor germane, care n'ar fi admis într'o astfel de situaţie de cât un om devotat, că a primit la Curtea de Argeş pe împăratul Wilhelm şi a scris un articol în revista ocupaţiei despre „Vizita M. Sale; că a primit o distincţie dela acesta şi că impenitent, a declarat înaintea comisiunii chiar că „era uşor să fie cineva patriot ca mine, la Iaşi, sub scutul armatelor româneşti şi ruseşti".

Pe de altă parte, nu vreau să răpesc fundaţiei ajutorul, la care are drept, al rectoratului.

Aşa fiind, mă văd pus, d-le ministru, prin hotărîrea colegilor mei din comisiune în situaţia de a vă prezenta demisia mea din înaltul loc de rector al Universităţii din Bucureşti.

Dorind urmaşului meu să întâlnească la colegii săi alte sentimente de cât acelea pe care le-am găsit la majoritatea comisiunii de judecată, vă rog a primi încredinţarea consideraţiei mele deosebite.

N. IORGA

SCRISOAREA ADRESATA PROFESORILOR UNIVERSITARI

D. prof. N. Iorga a adresat şi colegilor săi următoarea scrisoare:

Scumpii mei colegi,

Am adresat d-lui ministru al instrucţiei publice demisia mea în acest cuprins:

(Urmează textul demisiei).

Cu prietenescul ajutor al d-v. al tuturora, pentru care nu vă pot mulţumi îndeajuns, am putut căpăta pentru Universitate 24 milioane lei; am ridicat frumoasa aripă terminată dăunăzi, am păstrat şedinţelor de Senat o atmosferă de înaltă demnitate; am împăcat şi ridicat până la nobila ei misiune, studenţimea noastră.

Ca om sunt deprins de mult a răbda toate ofensele; ca rector îmi e imposibil pentru mândria noastră a tuturora, să le primesc.

Asigurându-vă, că anul trăit între d-voastră îl socot ca unul din cei mai fericiţi ai vieţii mele, vă rog să primiţi asigurarea unei statornice gratitudini.

N. IORGA

CATRE STUDENTI

Rectorul demisionat a adresat şi studenţilor, următoarea scrisoare:

Iubiţi studenţi,

Ca unul care am privit situaţia mea de rector ca o continuă împărtăşire sufletească, sinceră şi caldă, cu voi toţi, nu pot părăsi demnitatea în care am căutat să fiu de folos oricui, dăruindu-vă vouă toate ajutoarele, fără a vă comunica textul demisiei pe care o adresez d-lui ministru al instrucţiei publice.

In interesul liniştii mi-am făcut silă să trec cu vederea prezenţa în fruntea fundaţiei universitare, supusă autorităţii mele, a unui om căruia greşelile din timpul războiului naţional trebuiau să-i impună măcar o atitudine de pocăinţă şi rezervă.

A primi insultele lui şi a le vedea consacrate de comisiunea de judecată a profesorilor universitari e peste ceeace-mi îngădue înalta demnitate cu care am fost îmbrăcat.

Rămâneţi cu bine

N. IORGA

CARE ESTE DATORIA MINISTRULUI INSTRUCŢIEI PUBLICE?

Intrebăm pe d. ministru al instrucţiei publice: crede d-sa că prestigiul Universităţii române din Capitala României Mari va spori, menţinând ca profesor şi director al fundaţiei Carol I pe trădătorul Al. Tzigara-Samurcaş, care în timpul războiului, a pactizat cu inamicul şi a urmărit — după cum am făcut noi dovada în faţa justiţiei — să detroneze pe marele rege Ferdinand I şi să înlăture dinastia naţională?

Am ajuns oare în halul acesta de degradare morală, în cât elementele cele mai abjecte ale societăţii, uneltele germanilor din epoca tristă a ocupaţiei, să insulte şi să calomnieze pe cei cari şi-au făcut datoria în timpul războiului?

Datoria ministrului instrucţiei publice, în urma demisei motivată a fostului rector, este să curețe Universitatea de indivizi ca Al. Tzigara-Samurcaş, care dezonorează prin prezenţa lor această instituţie de cultură românească şi care contribue prin actele ce le-au săvârşit, să-i înjosească prestigiul.

Studenţimea română are şi ea datoria să intervină spre a face să înceteze această stare anormală de lucruri, care este o permanentă sfidare adusă demnităţii noastre naţionale.

AURUL BOLŞEVICILOR

In Rusia se strânge aurul şi din gurile oamenilor, pentru tezaurul public.

ZIARELE

Operatorul bolşevic: — Dacă-mi aduci un client, iţi mai las un dinte in gură...

Val de căldură în Europa centrală

Praga, 14 (Danub). — Azi a domnit toată ziua o căldură înăbuşitoare. Termometrul a marcat până la 50 de grade Celsius; in cursul serii termometrul s'a scoborît până la 20 de grade.

*

Berlin, 14 (Danub). — Temperatura a atins, azi, între 30 şi 34 de grade. Un mare număr de persoane a fost lovit de insolaţie. In împrejurimile Berlinului s'au declarat mai multe incendii de păduri.

FILME

Ca tot ce este de gen femenin, legile au şi ele capriţiile lor. De aci, atâtea probleme, controverse, procese, cu cortegiul de facultăţi juridice, barouri, doctrină, jurisprudenţă, etc.

Una din chestiunile cele mai delicate s'a înfăţişat de curând justiţiei franceze.

Cazul nu este rar, este unic.

Un individ dispare. Toate investigaţiile făcute pentru a i se da de urmă, sunt zadarnice. Ele nu pot stabili de cât impresiunea generală, că dispărutul a fost omorît. Şi vina cade pe un vecin, cu care avusese raporturi rele, gâlcevi şi procese. Anumite divagaţiuni ale acestuia, creiază în contra sa presumţii grave, procesul ajunge în faţa justiţiei şi acuzatul e condamnat la 8 ani muncă silnică.

Dar tocmai când „asasinul" îşi încheia pedeapsa, continuând să-şi strige nevinovăţia, apare... mortul, explicându-şi lunga absenţă prin eşecul şi neplăcerile unor afaceri, pentru care plecase din localitate pe nepusă masa. Deţinutul este liberat, petrecut şi primit cu toate scuzele cuvenite şi regretele eterne.

El nu cedează însă acestor platonice reparaţiuni. Şi convins, pe drept sau pe nedrept, că celalt făcuse pe dispărutul numai ca să-l trimită la ocnă, îi ese înainte şi—de astă dată—îl omoară de-a binele.

Când s'au repezit să-l aresteze, el a dat din umeri, nedumerit:

— Nu văd de ce!?

— Cum nu vezi? Ai omorît un om!

— Ei şi?

— Trebue să-ţi iei pedeapsa.

— Eu mi-am luat pedeapsa pentru omorîrea lui. N'o s'o iau de două ori!

Chestiunea pasionează multe cercuri. Fireşte, penaliştii au intrat în joc, — o asemenea pleaşcă se prezintă rar spiritului lor contradictoriu, — şi părerile, ca totdeauna, s'au împărţit, unii susţinând că ucigaşul nu mai poate fi dat în judecată, din moment ce primise pedeapsa cu anticipaţie; alţii, că eroarea judiciară de atunci nu impietează asupra sancţiunei cuvenite acum.

Vom vedea cum se vor sfârşi lucrurile, — care trebuesc să fie cât mai complicate, pentru ca prestigiul ştiinţei dreptului să se ridice cât mai sus.

Don José

D. general Gouraud despre vizita sa in România

M. S. Regina Maria a primit la ora 3 pe generalul Gouraud. La 3 şi jumătate generalul a fost primit de d. Iuliu Maniu iar la ora 4 de d. general Condeescu, ministrul armatei. Apoi a avut cu d. general Samsonovici, şeful marelui stat major, o întrevedere de o jumătate de oră, după care a luat parte la un ceai la d. general Prezan.

D. general Gouraud a binevoit apoi să primească pe reprezentanţii ziarelor bucureştene, la locuinţa sa dela Athenée-Palace, cărora le-a spus că vizita d-sale nu are nici un scop politic ori militar, ci numai realizarea unei vechi dorinţe de a vizita România.

— „In ce priveşte impresiile mele — spune d-sa — despre ţara d-voastră vocabularul are o singură vorbă justă: excelente. Militar, nefăcând deci politică, nu vă pot vorbi nimic relativ la acest capitol. Trebue însă să spun că am avut prilejul să văd cu câtă bucurie a primit populaţia pe M. S. Regele".

Generalul Gouraud a spus apoi că va depune la mormântul Eroului necunoscut şi la mormântul Regelui Ferdinand, la Curtea de Argeş, „Palmele de bronz", apoi va vizita cimitirele franceze dela Bucureşti şi Iaşi.

D-sa a invitat apoi pe ziarişti pentru Luni la ora 4 d. a. şi după ce va vizita mânăstirile şi locurile pitoreşti din Bucovina se va întoarce la Bucureşti în ziua de 23 cor..

Un ordin de zi pe armată al generalului Gouraud

Soldaţi ai armatei IV!

Armistiţiul, care consacră victoria Franţei şi a aliaţilor, a fost semnat.

Aveţi dreptul să vă bucuraţi şi să vă mândriţi, căci partea voastră de contribuţie e mare.

Sunt 4 luni decând inamicul plin de mândrie şi de încredere, atacă cu 15 divizii din cele mai alese în această mare ofensivă numită de el, „ofensiva păcei" şi care făcând să cadă Reimsul, Châlons şi Verdun trebuia să-l ducă la Paris.

La 15 Iulie aţi zdrobit complet forţa şi speranţa lor şi din această zi victoria a trecut de partea noastră. De atunci ea ne-a rămas credincioasă.

La 26 Septembrie într'un avânt măreţ voi aţi cucerit frontul Champagne, cu colinele lui, cu adăposturile lui betonate şi cu cei 12 km. de sârmă ghimpată.

Până la 10 Octombrie v'aţi luptat câştigând în fiecare zi teren, deşi plin cu mitraliere, şi aţi obligat inamicul obosit, să se retragă.

Până la 12 Octombrie aţi ajuns la marginea Aisnei şi aţi liberat din pământul Franţei 80 de sate pe o adâncime de mai bine de 30 km., aţi luat 21.000 de prizonieri, 600 de tunuri, 2.000 de aruncătoare de mine şi 3.500 de mitraliere.

Odată Aisne trecută pe lăţime de mai bine de 1 km., platoul împădurit al Argonnei se ridica ca un adevărat obstacol în faţa voastră. El nu v'a rezistat.

Dela 18 Octombrie aţi luat un cap de pod în faţa Vouzierului şi l-aţi păstrat cu toate contraatacurile duşmane.

Şi la 1 Noembrie atacând cu prima armată americană aţi desăvârşit curăţirea Argonnei. Atunci, neobosiţi, purtaţi pe aripile victoriei, aţi silit în fiecare zi pe inamic să se retragă şi în ziua de 8 aţi intrat cei dintâi în mahalalele Sedanului, iar în ziua de 9 în Mézières.

Astfel armata IV prin ultimul ei succes de arme din acest lung şi teribil război a avut cinstea să spele pata, care de 48 de ani era legată de Sedan, schimbând astfel această amintire de doliu, într'una de glorie.

Camarazi, atât timp cât serviciul Franţei vă mai ţine sub arme rămâneţi plini de curaj, încrezători în şefi şi supuşi frumoasei discipline franceze, care de acum şi-a făcut proba faţă de brutala disciplină germană.

Iar când veţi intra în căminele voastre şi veţi găsi pe părinţii, pe soţiile şi pe copii voştri, aşa de fericiţi şi de mândri, să vă aduceţi aminte până la sfârşitul vieţei voastre, de marele război, în care prin 4 ani de suferinţă şi de eroism, aţi salvat Franţa.

Să vă amintiţi de bunii voştri camarazi, morţi sau mutilaţi, şi dacă pe aceştia din urmă îi veţi întâlni, dacă veţi găsi în calea voastră, văduve, copii fără sprijin, ajutaţi-i.

Să nu uitaţi ororile prin care duşmanul şi-a pierdut onoarea: incendii, distrugeri chibzuite, bătrâni, femei şi copii împuşcaţi, ceeace întrece orce, trimiterea în sclavie a femeilor şi a tinerelor fete.

Ei au rămas aceeaşi până la sfârşit, căci ieri încă (în ajunul armistiţiului) aprindeau prin obuzele lor spitalul din Mézières.

Să ne aducem aminte mai ales de unirea frăţească în jurul drapelului a tuturor fiilor Franţei, şefi, soldaţi, bogaţi, săraci, lucrători, ţărani.

Faceţi să trăiască şi în fericirea Păcei, această unire care ne-a salvat de îngrozitorul pericol!

Se menţine concesia telefoanelor?

In guvernarea sa de până la 8 Iunie, guvernare de concesiuni şi de risipă a banului public, guvernul Maniu a semnat concesionarea telefoanelor. Suntem informaţi, că s'a semnat concesiunea în ultimul moment, când guvernul ştia că trebue să demisioneze, Vinerea trecută.

O semnătură nu numai de ultimă oră, dar de ultimul moment.

Faptul acesta, fără îndoială, nu poate să rămână aşa, oricâte angajamente îşi vor fi luat unii miniştri, că se simt în stare să determine guvernul întreg să concesioneze telefoanele.

In atmosfera trecută, s'a îngăduit unor miniştri să facă ce vor: să angajeze orice şi să concesioneze orice.

Situaţia s'a schimbat însă. Dacă parlamentul e acelaş, suferind ameninţări şi nesilindu-se să reacţioneze împotriva umilirilor la care e supus de anume miniştri, este cineva care poate să exercite cu severitate controlul.

In chestiunea telefoanelor, controlul e cu atât mai necesar riguros, cu cât chestiunea are şi o importantă legătură cu apărarea naţională. Aspectul militar al chestiunii impune acum ca grăbita concesie să fie examinată din nou.

Ni se spune, că M. S. Regele va fi înştiinţat de toată desfăşurarea pertractărilor şi manifestării preferinţelor de concesionare, ca M. Sa, în cunoştinţă de cauză, să avizeze.

Poate chiar, că un ministru din noua formaţie a guvernului Maniu va supune M. Sale, chestiunea grăbită a semnării angajate a concesiunii telefoanelor.

Manifestaţii antifranceze la Bari

Paris, 14 (tel. part.). — Corespondentul italian al ziarului „Le Temps" anunţă, că eri s'au produs la Bari, cu ocazia unor serbări universitare, noui manifestaţii antifranceze.

*

Paris, 14 (Danub). — Azi dimineaţă s'a zvonit că guvernul francez, ar fi făcut la Roma un demers diplomatic în urma incidentelor petrecute la Bari, unde a fost ars un steag francez. Astfel prezentată, ştirea nu corespunde realităţii. Guvernul francez a rugat pe ambasadorul Franţei la Roma, să-i adreseze un raport, despre aceste evenimente. Ministrul Franţei la Roma, cerând lămuriri guvernului italian, acesta a deschis o anchetă al cărei rezultat trebue aşteptat.

O consecinţă a dezarmării Heimwehrului

Viena, 14 (telegr. part.) — *Fostul preşedinte al republicii austriace Hainisch care deţine portofoliul industriei şi comerţului în cabinetul Schober, îşi va da în curând demisia.*

El primise să intre în cabinet ca o demostraţie a partidelor democratice contra ameninţărilor Heimvehrului.

Din moment ce Heimvehrul va fi dezarmat, d. Hainisch găseşte inutilă prezenţa sa mai departe în guvern.

UNIUNEA FEDERALA EUROPEANA

de V. V. Pella
Profesor universitar

XI

Guvern, parlament şi justiţie

D. Briand, în memoriul său, prevede două organe ale Uniunii Federale Europene, şi anume: *un organ executiv* (Comitetul politic permanent) şi un *organ reprezenetativ* (Conferinţa europeană).

Desigur, că funcţiunile unor atari organe nu trebuesc confundate cu funcţiunile pe care le îndeplinesc guvernele sau parlamentele în interiorul statelor. Intr'o confederaţie de state, organele executive şi reprezentative ale confederaţiei, nu pot avea acelaş rol ca al organelor corespunzătoare din statele unitare sau din statele federale.

Ţinând deci seamă de modul cum concepe d. Briand funcţionarea acestor organe, reese cu evidenţă că Uniunea Federală nu poate fi asemănată, din punct de vedere juridic, nici cu *federaţiunea de dominioane, pe care o reprezintă Imperiul Britanic,* nici cu *federaţiunea popoarelor autonome ale Rusiei sovietice,* şi, în sfârşit, nici chiar cu *Uniunea Pan-Americană.*

Astfel, federaţiunea britanică este alcătuită şi din dominioane, „STATE IN NAŞTERE" precum le numea Jellinek. Cei mai mulţi membri ai federaţiunii britanice au numai o autonomie administrativă, legislativă şi diplomatică, — politica externă a întregului imperiu fiind încredinţată, în realitate, guvernului de la Londra. Organizarea federaţiunii britanice *apare mai mult ca rezultatul unor necesităţi speciale de menţinere a unităţii politice a imperiului.* In sfârşit, imperiul britanic nu a avut la origină o bază contractuală şi nici astăzi nu are un caracter pur contractual.

Dimpotrivă, Uniunea europeana va fi un organism contractual alcătuit numai din *state independente care vor fi libere să se retragă oricând din Uniune, ceeace nu este cazul pentru dominioanele imperiului britanic.* Rolul pe care-l va avea conferinţa europeană, va fi cu totul diferit de acela pe care-l îndeplineşte astăzi Conferinţa imperială ce se întruneşte din timp în timp, la Londra.

Comparaţia cu republica sovietică este şi mai puţin întemeiată. Rusia sovietică are un guvern federal. Or, Uniunea europeană nu poate fi în nici un caz un *super-stat.*

Asupra comparaţiunii cu U-

Continuare în pag. 2-a